

Kruisvaarders

Het kasteel, ofschoon op een heuvel, lag beneden hen.

- Kruisvaarders, zei Lynn. De middeleeuwen.

Renee keek niet naar het kasteel.

- Interesseert het je niet? vroeg Lynn.

Ze volgde de blik van Renee. In het gras naast de uitkijkpost lagen twee jongemannen op hun rug te zonnebaden.

- Dit is een educatieve tocht, Renee.

- O, noem je dat zo?

De mannen waren bruin, slank en beleefd.

- Bonjour, zeiden ze, nu ze de dames zagen kijken.

- Bonjour, zei Lynn.

- Uwe heerlijkheid, zei Renee.

- Ik ken haar niet, zei Lynn tegen de mannen.

Die glimlachten en sloten hun ogen weer.

- Ze verstaan je toch niet, zei Renee.

- Dat is waar. Ze hebben hier allemaal een cursus Frans gevolgd.

- Op z'n minst.

- Kruisvaarders, vervolgde Lynn. Voor God en Vaderland!

- Een mooi kasteel. Prima natuursteen. Fraaie aanbouw.

Lynn keek haar vriendin, dochter van een architect, verwijtend aan.

- Dat is toch zo? zei Renee.

- Denk je eens in, zei Lynn, hier begonnen de kruistochten.

- Ik heb daar geen enkele moeite mee.

- Gelukkig.

- Een kudde ridders te paard, de baas op z'n schimmel.

- Vlaggen, wimpels, de bevolking stond te juichen.

- Wat zullen die blij zijn geweest, zei Renee.

- Ja, zei Lynn, ze waren zeer gelovig in die tijd.

- Nee, dat de plaatselijke ploert een tijdje verdween.

- Ach, welnee.

- En dat hij misschien niet meer terug zou keren.

- Renee...

- Ik zou ook gaan staan juichen. Dag, klootzak. Ga maar iemand anders klieren!

- Die man was zeer geliefd, zei Lynn.

- Ik denk dat men weinig anders doen kon, dan hem aardig vinden.

- Luister, Renee...

- Zullen we weer naar beneden gaan? stelde Renee voor en ze draaide zich alvast om.

Lynn haalde haar schouders op en liep haar vriendin voorzichtig achterna over de steile helling.

- Waarom, vroeg ze, zouden ze dat kasteel daar hebben neergezet?

- Je bedoelt, omdat deze heuvel hoger is? zei Renee.

- Ja.

- Misschien te smal. Het kasteel is nogal groot.

- Dat werd het later pas. In het begin stond hier alleen een toren.

- Er is vast wel een reden voor. Of die ridder was een eigenwijze hufter.

Lynn dreigde te vallen. Ze greep vlug een tak vast.

- Doe me een lol, Renee, en zoek een andere baan.

Renee bleef staan en keek omhoog.

- Op mijn leeftijd?

- Zo oud ben je niet.

- Voor de hedendaagse ploert van een werkgever ben ik al bijna dood, Lynn.
 - Onzin. Ze zitten om je te springen. Je hebt je gespecialiseerd.
- Renee schudde nee en liep verder. Lynn liet de tak los.
- Ik zou willen, zei Renee, dat hij op kruistocht ging.
 - Een jaartje of vijf zeker?
 - Liefst wel, en met heel zijn gevolg. Zijn chauffeur, de kontkussende portier, zijn secretaresse...
 - De kruisvaarders zetten geen stap zonder een goeie hoer.
 - Jij snapt het.
 - Neem je wel afscheid?
 - Nou en of, zei Renee. En maar zwaaien en juichen. Dag, tot ziens, bye bye!
 - Ja, glimlachte Lynn. Amuseer je in die zandbak!
 - Kijk uit bij de oversteek!
 - Kom niet onder een vrachtwagen!
- Renee schoot in de lach. Lynn pakte vlug haar arm vast en naast elkaar struikelden de twee vriendinnen de heuvel af.